

A SZERETET ANGYALAIRÓL

Szükségesnek érzem, hogy az alábbi BEVEZETŐ sorokban néhány szót szóljak arról, hogy miért is született meg a honlapnak ez a látszólag különálló témaköre, és hogy hogyan, miként vesznek részt az életünkben Isten legragyogóbb szellemi lényei, az Angyalok.

Lehet, hogy azzal a felhívással kellene kezdenem mondanivalómat, hogy „Angyalozzuk be Magyarországot!”, én azonban ezt a tömör mondatot (legalábbis tartalmilag) e Bevezető végére szántam, hogy „súlya legyen a szónak”...

* * *

Sokáig senki nem beszélt az angyali világról, Isten gyönyörűséges lényeiről.

Legfeljebb csak arról beszéltek szüleink (s azok sem mindig), hogy van valaki, akit nem látunk, és a Jóisten őt azért adta mellénk, hogy vigyázzon ránk. Valaki, aki mindig velünk van, és ezért ezt a kedves láthatatlant „örzőnek”, jóságáért pedig „angyálnak”, röviden Őrangyálnak hívják.

Az én gyermekkoromban ezzel a tanítás be is fejeződött. Azt már senki nem mondta el, hogy hogyan vigyáz rám, és mikor mit tesz, hogy engem ne érjen „semmi baj”.

Amikor azonban balesetekről, tragédiákról hall az ember, akkor már a gondolkodó gyermekfejen is felvetődik a kérdés, hogy hol van ilyenkor az Őrangyal? És miért nem tesz semmit? Ismeretek hiányában azonban a felnőttek sem tudtak erre a kérdésre választ adni.

Később „kibővült” az ismeret, és három arkangyalt név szerint is megismerhettem: *Mihály (Michael), Gábrriel, és Raffael* (többfajta írásmódban szerepelt az ő neve is) arkangyalokat.

Az „arkangyal” megnevezésről csak annyi volt köztudott, hogy valamiféle „besorolást” jelent az „égi rangsorban”, tevékenységi körükről is csak egynek, *Mihály Arkangyálnak* lehetett először megismerni a „feladatkörét és beosztását”: ő „az Égi Seregek Vezére”.

A gondolkodó fiatal felnőtt azonban itt, ezen a ponton újabb kérdéscsoportba ütközött. Ha olyan „feladatkör” van, hogy „Égi Seregek Vezére”, akkor ez azt jelenti, hogy:

1. Másfajta feladatkörök is vannak és mik azok, és hogyan lehet megismerni őket?
2. Ha „seregekről” beszélünk, akkor ez a szó (bármennyire is emberi kifejezés, mégis azért kaptuk, hogy fogalmunk legyen valamiről) azt jelenti, hogy nagyon sok, *egész seregnyi* angyalról van szó! És ők mit tesznek, mi a feladatuk?
3. És miért van egyáltalán „seregekre” szükség? Méghozzá olyan módon, hogy „kinevezett és megnevezett vezérük” is kell, hogy legyen?

Az átlagember, aki sajnos nem a Szentírás ismeretében nőtt fel, de azért érdeklődő lényként próbált megérteni dolgokat, nem kapott a fenti kérdésekre választ.

Aki „vallásosnak” vallotta magát, az valamivel többet tudhatott az angyalokról, de lényegében ő sem sokat.

A sorrendben a következő fokozatot azon kevesek jelentették, akik már komolyan forgatták a Bibliát (és most nem azokra gondolok, akik „hivatalból” tették ezt!), de ők is csak „közvetetten”, vagyis egy-egy tettükön, megnyilvánulásukon keresztül hallhattak, olvashattak az angyalokról, és először csak úgy, mint Isten Küldötteiről, hiszen az ószövetségi embert az Úr sokszor angyali küldöttek segítségével nevelte.

Az Újszövetségben kevesebb szó esik az angyalokról, mint az ószövetségi részben, a Jelenések Könyvében azonban ismét nagy számban jelennek meg, az emberek megsegítésére, mintegy kiemelve a „Végidők” (vagy ma inkább úgy mondjuk: „világváltozás”) fontosságát. Itt találkozunk Michael Arkangyallal is jelentősebb szerepben, ami már világosan megmutatja, hogy miért is van szükség „*Angyali Fővezérre*” és „*Égi Seregekre*”.

A szellemi ember, aki gondolkozott, és meg akarta érteni Isten dolgait legalább annyira, hogy a maga emberéletében eligazodjon a reá vonatkozó „szabályok” között, akkor a Jelenések Könyvéhez eljutva komolyan elkezdett érdeklődni a 3. pontban feltett kérdésre adható válasz után.

Isten pontosan látta, tudta, figyelte gyermekei szellemi érését, és a mai, Jelenések Könyvében leírt időkre való felkészítést időben megkezdve mindenre megadta a választ.

Az angyali világ tényleges megismerésére, hétköznapi életünkben való „részvételükre”, segítő tevékenységük mibenlétére, vagy hogy „mintájukat” hétköznapi cselekedetekre „lefordítsuk” magunknak, ahhoz az eddigi írások ugyanis nem adnak elég támpontot.

A honlap „angyali fejezete” részben erről szól: megpróbál egyszerű, de hétköznapi szinten élhető magyarázatokat és ismereteket adni a fenti kérdésekre, mégpedig az utóbbi, nagyjából száz év tanításaiból kiszűrve a lényegét, és előtérben tartva azokat a tanításokat, amelyek magukon viselik Isten határtalan Szeretetének nyomait.

Szeretném kihangsúlyozni: Az itt leírtak senkire nézve nem kötelező érvényűek, hogy elhiggye őket! De tanulságuk mégis megszívlelendő, mert megtapasztalások sokasága áll mögöttük.

Amikor az Úr Jézus a Földön járt, „példabeszédben hirdette az Igét, amennyire csak fel tudták fogni. Példabeszéd nélkül nem tanított, de amikor egyedül volt tanítványaival, mindent megmagyarázott nekik.” (Mk.33-34.)

A sokaságnak tehát Jézus példákat, mintegy „cselekvési mintákat” adott, de tanítványainak azok mélységeit, szellemi mondanivalóját is megmagyarázta.

Így van ez az angyali világgal is.

Istennek ugyanis nem okoz gondot az egész emberiséget egyszerre tanítani, hiszen azt kívánja, hogy gyermekei boldog lélekkel térjenek vissza földi létük végén Őhozzá!

„Felhasználja” átalakulási folyamatainkhoz *tiszta, szellemi „Fényköveteit”*, a Hozzá közel élő Szent Angyalokat, akik épp olyan teremtett lények, mint mi emberek, csak nekik nincs anyagi testük, mint nekünk.

Isten nem jelenhet meg személyesen és állandóan, látható módon minden ember életében, hogy emlékeztesse őt Égi Otthonára és arra, hogy annak eléréséért tenni is kellene valamit! Ezt a feladatot különböző módon angyalaira bízta, akiknek fejlődése attól függ, hogy hogyan segítenek (meghatározott keretek, ún. „Szellemi Törvények” között) bennünket, embereket. A mi fejlődésünk is ily módon részben függ attól is, hogy Isten által küldött, „legtisztább Segítőinket” hogyan fogadjuk el, mennyire működünk együtt övelük. (Erről a két utolsó gondolatról később még több szó esik.) Ugyanis ha szeretettel elfogadjuk őket, fejlődésünk felgyorsul.

Ahhoz viszont, hogy valakivel jól tudjunk együttműködni, ahhoz meg kell ismerni az illetőt, akár emberről, akár angyalról van szó.

Annak idején Jézus a tanítványoknak részletekbe menően mindent megmagyarázott, hogy Élő Tanítása gyakorlatban is megvalósítható legyen. A mai, „világváltozás” előtti 24. órában viszont teljesen világos, hogy az emberiséget a Jelenések Könyvében leírtakra fel kellett készíteni, szellemileg felnevelni, és ez a folyamat még ma is tart. Isten az elmúlt kétezer évben Jó Atya módjára, időben megkezdte a felkészülésünkről való gondoskodást: többek között az Őhozzá hű, Igaz Angyalain keresztül is.

Életünket különböző szellemi fokozaton éljük, úgy, mint kétezer évvel ezelőtt, a Jézust hallgató emberek is. Van, akinek gyermekből felnőtté válása során kevés magyarázatra van szüksége ahhoz, hogy *az Evangéliumot, mint Örömhírt* felfogja, van, akinek többre, és van, akinek nagyon sokra...

Tehát különböző tanulási fokon járva, egyéniségünktől és lelki vállalásunktól függő módon értjük meg a Tanításokat, s ehhez a megértéshez, de főleg a felfogott Tanítás gyakorlatba viteléhez több szintű magyarázatra van szükség.

A „szintek” itt nem minősítő fokozatokat, hanem tanulási szinteket jelölnek. Úgy, ahogy az általános iskolában *tanítóink* foglalkoznak velünk, a középiskolában *tanáraink*, majd még magasabb szintek után jön csak a „*mesterképzés*”, úgy történik ez a szellemi felnövekedés fokozataiban is.

Angyalaink kezdik meg a „tanításunkat” (majd később látni fogjuk, hogy hogyan), s ha „jó tanulók” vagyunk a „*Szív Iskolájában*”, akkor eljutunk a magasabb rangú angyalok segítő nevelése után egészen a Mesterek Mesteréig, Jézushoz. **A „mesterképzést” ugyanis Ő végzi!** Mert: „*Senki sem juthat az Atyához, csak Énáltalam!*” (Jn.14-7.)

Az eltelt kétezer év alatt nem csak az apostolokon, Jézus tanítványain, majd a későbbi tanítványokon keresztül, hanem misztikusokon keresztül is egyre többet lehetett megtudni az angyalok világáról, feladataikról, emberközelségükről.

Az utóbbi száz-százötven évben azonban érzékeny emberek (médiumpok) sokasága lett „bekapcsolva” ebbe a szellemi, de gyakorlati megoldásokat kínáló tanító-munkába.

Sokakban ijedt félelmet kelt a „médiump” kifejezés, pedig, ne felejtjük el, hogy Istennek nem eszköze a félelemkeltés! Maga a szó egy ember által alkotott kifejezés, és ami a félelmet okozza, az a helytelenül hozzákapcsolt ismeret, vagy a tudatlanság!

Magá a „**médiump**” szó „középuitt lévőt”, két fél közötti „közvetítőt” jelent. (Innét ered egyébként a „médiump” kifejezés is.) Ma inkább használatos, és jobban fedi a valóságot is a „közvetítő”, esetleg „fordító” vagy „tolmácsoló” kifejezések. Ez utóbbiak azonban ember-embercsoportok közötti „*vízszintes irányú*”, egyik nyelvről a másikra történő fordításra is használatos kifejezések, míg a „*mediális közvetítés*” (akár írásban, akár szóban történik), „függőleges” irányú, a „lentet” köti össze a „Fentivel”, így egyértelműen a „másik világ” és az ember közötti közvetítői tevékenységre vonatkozik. (A „médiumpításról” a későbbiekben több szó esik majd.)

Azt azonban el kell ismerni, hogy minden médiump csak a saját fejlődési állapotában képes „*megérteni, felfogni és lefordítani*” a másik világ jeleit. Ezért minden írás magán viseli írója egyéniségét is.

Emberként működve lehet nagyon tiszta lelkű valaki és jót akaró, de ismeretei és tudásszintje határt szabhat, sőt korlátokat is állíthat. Megjegyzem még a teljesség igénye nélkül, hogy a „felfogott jelek” megértését és emberi nyelvezetre történő lefordítását több tényező is befolyásolja. (Például biológiai állapot, fizikai környezet, tanultság, intelligencia, lelki dolgokban való jártasság, hitrendszer, stb.)

Ezért az Égi Világ üzeneteinek közvetítései vagy lejegyzései különböző pontossággal történtek és történnek. És csak ez után jön, amiről eddig még nem beszéltünk, vagyis az, hogy azt is tudni kell, hogy honnan, kitől jön az információ, vagyis ki van az „égi vonal” túlsó végén! Mert természetesen az sem titok, hogy ebbe a munkába a sötétség szellemei is előszeretettel nyúlkálnak bele, nagy hamissággal tüntetve fel az igaztalanságokat is. (Ez is olyan téma, ami nem itt és nem most kerül kifejtésre.)

Jogosnak tűnik tehát az óvatosság, de nem a félelem!

Ezért hát azt is határozottan le kell szögezni, hogy a Szentlélek közreműködése nélkül komoly, tiszta, magas szintű tanítás nem születhet! Annak pedig, hogy a Szentlélek valakit ebben az irányban megsegítsen, annak többféle kritériuma van! (Ezt a témát a honlapnak az angyalokkal foglalkozó fejezete nem tartalmazza.)

Ha azonban csupán fizikai síkon nézve is a kérdést, a világ több részéről, egymástól függetlenül, és nagyjából megegyező módon, sőt egyes esetekben kifejezetten azonos tartalmú mondanivalóval jelenik meg valami feltételezhetően Felső szintű Tanítás, akkor arra már oda kell figyelni, mert a sallangokat letisztítva valóban Isten gondoskodó felkészítéséről van szó! A több helyről érkező, hasonló tartalmú információt elhallgatni, letagadni már nem lehet, azzal már foglalkozni kell.

És pontosan **ez a másik ok. A honlap angyali részének megjelenítése néhány, angyalokkal kapcsolatos téves gondolatot próbál kiszűrni, előtérbe helyezve azokat a tanításokat, amelyek hangvételében, mondanivalójában magát Isten Szeretettörvényét igyekeznek követni.**

Egy előző gondolathoz visszatérve: Isten előrelátó Szeretetének mintegy mutatójaként jelent meg annyi médiumpi közvetítő az angyali világgal kapcsolatban is. Ez még akkor is így van, ha nem minden tanítás nagyon tiszta, vagy magas fokú.

Az Úr Jézus részéről, Aki ezt a világváltozást vezeti, ez is „nevelés”, mégpedig kétirányú!

Egyrészt érzékeny követeit tanítja, neveli és vezeti a lelkük vállalásának megvalósítása által, a „jó”, „jobb” és „még jobb” szellemi fokozatain keresztül. Belőlük lesznek azok, akikről – mint a Szentlélek vezetettjeiről – a Szentírás így szól: „...*Némelyeket apostolokká, másokat prófétává,*

ismét másokat tanítókká tett....” (1Kor.-12/27.). (Fontos azonban itt megjegyezni, hogy a Szentlélek vezetése általi működés egy magasabb szintű szellemi feladat, itt már nem médiumi közvetítésről beszélünk!)

Másrészt viszont tömegek válnak ily módon „érintetté”. Isten szinte „kiprovokálja” gyermekeiből a kérdéseket, a válaszok keresését, és azt, hogy lelki tunyaság helyett inkább tanuljanak, fejlődjenek, induljanak meg a fejlődés útján Őfelé.

Tanuljanak, hogy kinőjenek a „szellemi általános iskolából”, nőjenek fel a „szellemi középiskola” lelki fokozatára, majd induljanak meg a szellemi „felső szintek” irányába. Tanuljanak meg szívükkel látni, és az ocsút a búzától elválasztani!

Az Angyali Segítők pedig, akik nagyrészt ismerik Istennek a ránk, emberekre vonatkozó tervét, gondoskodnak a tanulnivalóról, a hétköznapi helyzetekről, emberi találkozásokról, stb., sőt, a megfelelő szintű lelki tanítóhoz is elvezetik a keresőt, hogy a gyakorlati „leckék” kivitelezhetőek legyenek.

Az már nem Istenen, de nem is az angyalokon múltott, hogy az emberek sokszor ezt a gondoskodást félelemmel kezelve félretolták, s nem foglalkoztak vele. Ha inkább Istenbe kapaszkodtak volna, mint félelmeikbe, ma előbbre járna a világ.

Hogy miért teszi velünk Isten mindezt ilyen figyelmességgel, kedvességgel, odaadással és hajthatatlan folyamatossággal?

Mert szeret! Azt kívánja, hogy ne csak ostoba, szenvedő birka módjára éljünk, hanem a szellem világosságánál egyre inkább élvezzük azt, amit Ő teremtett és a világban nekünk adományozott, és értelmes lényként vegyünk részt ennek a világnak szebbé tételében, „karbantartásában”!

Azért teszi Isten mindezt velünk, mert szeret! Nem kívánja, hogy szellemi sötétségben éljünk, amikor Ő megváltott már bennünket! Azt kívánja, hogy Vele együtt, „munkatársaiként” dolgozzunk, éljünk a nekünk juttatott értelemmel és „talentumainkkal”, azaz értékeinkkel, valamint felelős szellemi lényként, a Tőle kapott szabad akarattal is! - „Tán azért gyűjtanak világosságot, hogy véka alá, vagy az ágy alá rejtsek, vagy pedig azért, hogy tartóra tegyék?” (Mk. 4-21.)

Isten Szeretete azt kívánja, hogy önálló, szabad döntést hozva, Őt, Szeretetét válasszuk életünk vezetésére. Mint minden szülő, Atyaként Ő is vágyik ember-gyermekei szeretetére, de nem kicsikart eredményekkel, vagy megparancsolt tettekkel, hanem lelkünk, szellemünk szabad döntése által, és arra törekszik, hogy minden lehetséges eszközt megadjon fejlődésünkhöz!

A Mennyei Atya azt szeretné, ha boldognak látna bennünket! Egyáltalán nem kívánja folyamatosan lelkünk fájdalmát az egész életünkön keresztül nézni! A Szeretet kiemelésével új stílust ad, hogy az „*Imádkozzál, és dolgozzál!*” jelmondatával bátran és Hozzáfordulva képesek legyünk megbirkózni a feladatainkkal, felnőni bennük, hogy egyszer majd „egymás szemébe nevetve” mondhassuk el: „*Jó mulatság, Embermunka volt!*”

Mert legyünk csak őszinték: ha valami feladatot sikerül jól, mondjuk „csillagos ötösre” megoldani, hogy tudunk annak örülni! És ilyenkor örömeinkben más területen is mindjárt milyen megoldásra képessé válunk! És Isten szereti látni a vidámságunkat, a lendületes életszakaszainkat.

Mert ez jó, és ilyenkor Ő is osztozik a mi örömeinkben! Különösen, ha nem felejtjük el megköszönni!

Mi rendszerint nem is gondolunk arra, hogy szellemi valónk megnyilvánulása mutatkozott meg ilyen formában. Igaz Lényünk, az „Isteni Szellemi Szikra” megnyilvánulásáról volt szó, akár valamiért ajándékba kaptuk az eseményt, mintegy Kegyelmi Ajándékként, akár azért, mert megdolgoztunk érte.

Isten tehát azt szeretné, ha minél több örömteli esemény lenne az egyéni életünkben, és minél több embergyermeke életében történjen meg, hogy az emberiség összakarataként jelentősen csökkentsük a sötét erők munkáját, és *a Jelenések Könyvében leírtak enyhültebb formában, a lehető legtöbb lélek-nyereséggel menjen végbe!*

Életünk nehézségei olyanok, mint az útjelző táblák. Egyik felére még elágazások is rá vannak festve, hogy a helyes döntéseket gyakoroljuk.

Amikor azonban megküzdöttük az éppen aktuális problémát, és a helyes utat választottuk, akkor elhaladva az útjelző tábla mellett megláthatjuk annak másik oldalát is, amire valami olyasmi van írva, hogy: „*Én vagyok az Út, az Igazság, és az Élet!*”

Ilyenkor lelkünk örül, és a lélekörömben megérezhetjük Örangyalunk örömét is, aki boldog, hogy egy újabb akadályon átsegíthetett bennünket, s mi hallgattunk szavára! Bizony, minden nagy egyéniségről, még Pió atyáról is feljegyeztek néhány történetet örangyalával való kapcsolatáról!

Ez szellemi fejlődésünk láncolata, Isten Teremtett Világában így működik együtt ember és Angyal!

EGYÜTT-MŰKÖDÉS

Titok az ÉLET, és titok az "ODAÁT".
Ki érzi, ki csak gondolja, hogy ismeri a "Titkok Titkát".
Nehéz az anyagi lét, de könnyű a Fény.
Áthathat mindent, ami Kegyelmet esengve kér.
Számítalan történés és kapcsolat teszi ki életünk,
Kegyelem hat le és segít, csak legyen hitünk.

Nem számít a gond és a szorongató bánat,
áthatal a Fény, mit csak a Teremtő adhat.
Nem számít külvilág, sem annak zöreje,
áthatal mindenben a Felső Sugárzás szépsége.
*Két teremtett lény, az Úr segítő eszköze,
ember és angyal a Fény útján egységbe forr össze.*

Az ember a Földön és az angyal az Égben
hívja és éli a csodát az élet minden apró részletében.
Együttes munka ez, a "Fényposta" indul,
s a Kegyelem által minden felszabadul.
Érez a szív és ébred a képesség,
összhangzatként születik meg az EGYSÉG.
Bevilan egy csillag a sűrű anyagi létbe,
s bevilágítja a "Lentet" az "Odafönt" Fénye.
Akit vonz a Szépség és a Természet ősi Rendje,
annak szívében megszületik és él a SZERETET IGÉNYE.
Megszületik előbb a CSEND, majd a HARMÓNIA, s végül a BÉKE,
mit ha hagyod, a lelked mélyéig hatol le.

Enyém a GONDOLAT, tiéd az ügyes KÉZ, és
ami a kettőt összeköti, az az ÉRZÉS.
Dobban a szív, és megnő az ütem,
mozduló kezed hagyja, hogy *tegyem*.

Néha én adnám, s te fáradt vagy nagyon.
Máskor erős a vágyad, s én csak annyiban hagyom.
A harmadik esetben EGY lesz az AKARAT,
s emberi kézben formát ölt az ISTENI GONDOLAT.
Életünk a lét, s benne a KAPCSOLAT maga a csoda.
Hígul az anyag, és helyébe a Fény hatol oda.

Nem látja szem, de érzi a lélek,
nem érti elme, de tudja az Én-ed:
*A Teremtő szól, és működik kezed,
mit engedélyeddel én vezethetek.*
*Lélek szól lélekhez együtt-működésünk által,
összhangolást mutatunk művészet-példával.*

FÖLDI ÉLETEDBEN életmű lett kerek,
s hogy hű voltál hozzám, *köszönöm neked!*
Együttes munkánk megáldatott,
az Úr Dicsősége így a Földről fényesebben ragyog.
Áldás van rajtad, s rajtam és mindazokon,
aki érzi, vagy akárcsak a képet nézi,
s ki tudja, hogy a SZERETET KULCSSZÓ,
MELY AZ EGET IS ELÉRI.
Fénykezem átölel most, és örömet ad néked.
Szívünk együtt dobban, és én fogom a dolgos két kezéd.
Összefonódó lángunk megélt egy földi életet,
és minden csodás jóért EGYÜTT MONDUNK most KÖSZÖNETET.

***Áldott az Úr, a Mindenség Istene,
Aki a létünk külön, s együtt teremtette.
Áldott a Gondolat, mely akaratot adott,
s mellé érző szívet is, mely csak így hathatott.
Áldott a Szív, mely Egységre tanított,
és Szeretetében összehangolt kétfajta tudatot.
Áldott a Terv, melynek részese lehettünk,
Hála és Dicsőség Néked, Teremtő Istenünk!***
Ámen.

(2004.)

A sokféle tanítás kezd lassan kikristályosodva összeérni.

Elérkezett az idő, hogy mindennek le kell tisztulnia, ami eddig elhangzott, és csak az Igazság, a Tiszta Igazság maradhat meg mindenből. Ami eddig volt, az sokszor üstökösként felragyogott, majd kihunyt csillagként aláhullott..

Az azonban, **ami kiállta az idő próbáját, és méltó az Örökéletre, az továbbvihető, megmarad, fényesen ragyog tovább.**

Azt nem lehet többé lefedni, nem lehet elhallgattatni, nem lehet agyonhallgatni, mert Isten, Mennyei Atyánk, Maga gondoskodik arról, hogy Szava a világ minden szegletébe elérjen, és minden lélek mélyére lekiáltson, még ha még olyan sötétség is van odabent...

***„Szavam elhangzott!
Mit egykor elindítottam, befejezni készülök, halljátok meg hát,
Lezárom a régi kort, és a Föld egy tisztuláson megy át,
Megnyitom a Mennyeiket, s indítom az újat, az emberiség Szeretetvilágát!
E Tervembe hívok és szólítok most minden, Hangom meghalló érző szívet,
Isteni Hatalmammal áldom meg bátor, Nekem szolgáló tetteket!”****

Isten tehát gondoskodik arról, hogy minden gyermekét elérje a Fény...

Nem szabad elfelejteni, hogy szabad akaratunk van, és ez felelősséggel jár.

Döntési kötelezettségünk van, de szabadon választhatunk a lehetőségeinkben.

Lehet „meg sem hallani” a Hangot, vagy „okos” magyarázatokat adni a képtelen eseményekre is, de jogunk és lehetőségünk van választani Isten útját is, amely lehet göröngyös, próbákkal teli, de ahol ott van Ő, és fogja a kezünket. Velünk van, segít, így minden nehézség közepette is lehetőségünk van közben megmutatni, hogy képesek vagyunk a Tőle kapott talentumainkat kamatoztatni, jóra fordítani Isten és a magunk örömeire, és a világ fejlődésére egyaránt!

Nekünk, magyaroknak azonban nem árt arra sem emlékezni, hogy van még egy, feladatunkhoz mért, és ahhoz szükséges hatalmas lehetőségünk!

Minden országnak van Órangyala, de nem véletlenül mondta, említette Pió atya „*nagyhatalmú Órangyalunkat*”, mert ebben a gondolatban többről van szó.

Mária Országá lévén „nagyhatalmú Órangyalunk” nem más, mint Mennyei Édesanyánk, az „Angyaloknak Királynője”, Akinek „köpenye” a tanítások szerint „millió és millió angyalból áll!”

Szűzanya természetesen mindenkié, a Föld minden népéé, de nekünk Hazánk Védelmezője, Patrona Hungariae, Koronás Királynőnk is egyben!

És képzeljük csak el, hogy az Úr Jézushoz és a Szűzanyához intézett minden kérés milliószeres lehet, ha kérésünk tiszta szívből száll fel, és „együtt-imádkozásra” hívjuk az angyalokat!...

Történelmünk során sokszor megtapasztaltuk a földi hatalmak árulását, cserbenhagyását, miközben vérünk folyt az áldott anyaföldre...

Ha megtanulunk végre Istenhez és az Istenanyához őszintén odafordulni, és ember-mivoltunkban is, és szentjeinkkel is összefogva, Magyarok Nagvasszonyát hívjuk segítségül, akkor Vele együtt millió és millió angyal száll alá az égből, hogy lelkünk vállalt elkötelezettségében segítségünkre legyen. Történik mindez a földi, de egyben az Égi Haza, Lelkünk Igaz Otthona védelmére, vállalt feladatunk beteljesítésére!...

Egy angyali tanítás így szól erről: „Minden tettedben jelen lehetek, ha úgy teszed!”

Kezdjünk el hát „úgy” tenni, hogy Isten és angyalaink velünk legyenek, és örömmel legyenek velünk!....

2011-01-29.

M.G.Mária

* Az idézet a „LÁTOMÁS ISTENI SUGALLATRA” című, Szent Koronáról szóló kiadványból való. M.G.M.

<http://www.marianus.eoldal.hu/>